

Barcelona 16 novembre 1949
calendari

UNB
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Continuat fill:

Suposo que hauràs rebut la
lletra que vaig adreçar-te el dia 10.
Ara, finalment, em entrevi-
tareu amb en Sala. Com que es parla la
setmanes fora de Barcelona, en viatges de
vendes, i jo vaig encara a Bellaterra els di-
menyes al matí, no he tingut abans l'ocasió
de parlar-li. Fet el que va dir-me con-
cideix amb el que m'has explicat. Res de
nou, doncs, va aportar als meus coneixen-
ments dels afers que passen entre mans, de
les circumstàncies que t'hi han envoltat i de les
persones amb les quals t'hi has relacionat. El
que m'ha, de totes maneres, deixat satisfet, és
la opinió que te de tu, i que m'ha reman-
cat d'una manera que no deixava lloc a
dubtes, per bé que jo intentava no dir-te, per a
començar, de la seva veracitat. Els meus re-
cordos respecte al que, sense afendre, voldria
anomenar "ingenieria" o "candidatura" o excen-
siva "bona fe", per a lliurar-se a responsabilitat
d'una certa emergència, va ser, en
realment, acompanyant-me que, en aquest as-
pecte, ets tot diferent de com requiria imaginant.
Aquesta opinió m'ha tranquil·lit i qui-
voca. Els afers tenen troncals que la il·lusió, en un
cas, no deixa veure i per a dir en endre-
vent, cal reaccionar amb molt de sentit da-
ment de tals les dificultats. El meu consell
no t'ha de faltar en cap moment. He fet
una gran experiència en els treballs dels afers

en mi, - en lo que tenen específicament d'afers
i en l'aspecte tècnic del que donarem l'últim
empres. I puic ajudar-te manualment tant com
niqui necessari. Reintenció de la distància, que no
permetria que aquest ajut no pugui ésser més
actiu. Demu, paral·lelament, t'adreçaré la carta
en cartella que im demanés. Me intentat fer-la
arru, però "no em surt" aconseguint a escriure l'
~~corre~~ correctament, puix que, ultra la correspon-
dència, els treballs literaris de la casa m'han o-
bligat a esmerçar m'hi - i emmercar m'hi! -,
per adreçar-me a tu se im fa estrany, en-
comprenat i fals. Sigui com sigui, però, m'
hauré de decidir i prometre que niqui demu.

F'incloz dues làmines mes. dixi, de
mica en mica, tindrás la col·lecció. Me en-
caneget els negatius, en film, d'un model, que
et transmetre pròximament. Sequeixo pensant
en les possibilitats de l'afers de les làmines,
com a una que podria emprendre pel meu
compte i en possibilitaria l'arribat viat.
de a Mèxic. Fins ara encara amarem veient
que t'vostre retorn seria pròxim. Ara veiem que
van passant an els a Mèxic - afers, familiar-
i aquestes circumstàncies - no cal fer-se il·lus-
sions - allunyen les possibilitats desitjades.

No tinc cap notícia de la senyera
Mortey. Com que en coneix, en les ratlles que es-
cripé al marge de la tercera carta del 22 d'oc-
tubre, em deia que l'embarcades senyera ha-
ria embarcat el dia 3 del dit mes, hem de
suposar que se ha arribat, però ~~com~~ com no co-

vec la seva edició no se en lunc adreça, m'hi.
 Et meime que e el que vol parlar. el reparat,
 quan en troben reintegrats a la ller, rorouent es
 recarden de les promeres que deuen fer al aban-
 donar l'exili. Cal bruxar los, per a subripler
 quelcom i no anir a entera. te ni d'una
 quarta part del que valdries.

Me aparegut recentment un llibre, en
 edició de luxe "L'Humor en la Barcelona
 del noucents", en el qual s'hi recullen dos
 contes teus "el primer arlequí" i un altre. el
 presenta Francesc Pujols i està il·lustrat to-
 talment per Xavier Noques. el tracta, doncs,
 d'una obra, la preparació de la qual es uelut
 anterior al temps actual, puix que el Noques
 es uelut fa temps. Però adquirir. lo - val 200.
 horetas - i quan el tingui entre mans te'n
 parlaré amb mes extensió.

Roma: Ra mare no t'ha pogut escriure,
 per falta absoluta material de temps. Sembla
 mentida, però es així. Ra vida es tan aqueferada
 en aquest país de delícies, que el temps que has d'es-
 merçar en tropar viure, no t' deixa llaure per a es
 explicar mes intims. Ademes es va ferir de la mà
 amb la mequisme de cosir, se li va infectar la ferida
 i hem parat uns quants dies ben prevenuts. Ara se va
 mes be, encara que no s'ha guarit del tot. m'encantava
 de dir-te tot això perquè rebiques que no us allida, que
 sempre sempre amb varaltes i els veus i no la deixa la
 història de tenir. no tant el meu. altres coses m'ha dit no
 hies un meter... però no m'embolico perquè no hi entencs.
 un moment o altre trobaré per a explicar-te ella un altra el que
 fa el cas. molta neton per al Raimon i la florina - fa men que
 no en tenim cap retrat - i per a varaltes una festa almagada

deh rotis pats
 Calde i Pelera